

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.315 van 10 maart 1998
in de zaak A. 76.368/XII-691.**

In zake : François TASSENT,
wonende te UITBERGEN,
Strijpweg 22

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat François TASSENT op 14 november 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Lokale Raad nr. 388 van de Secundaire School voor het Buitengewoon Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs, Baken (SSBOGO Baken) d.d. 09/10/1997 waarbij de beslissing van de afgevaardigde bestuurder van de SSBOGO Baken, tot gemotiveerde niet-heraanstelling van verzoeker als leraar ASV voor het schooljaar 1997-1998 d.d. 20/08/1997, werd bekrachtigd";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 januari 1998, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 10 februari 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is tijdelijk aangesteld als leraar aan de SSBOGO Baken te Sint-Niklaas.

1.2. Op 25 april 1995 krijgt verzoeker van het toenmalig instellingshoofd een eindbeoordeling 'onvolgende'.

1.3. Op 22 april 1996 krijgt verzoeker van hetzelfde instellingshoofd een eindevaluatie 'goed'.

1.4. Op 29 april 1997 stelt het nieuwe instellingshoofd een verslag op over de wijze van dienen van verzoeker tijdens de periode van 1 januari tot 30 april 1997. Hij komt niet tot een effectieve eindbeoordeling, maar formuleert een aantal aanbevelingen met het oog op een functioneringsverbetering.

1.5. Op 25 juni 1997 zendt het instellingshoofd verzoeker twee nota's.

De eerste nota luidt als volgt :

"Bij nazicht van uw dossier blijkt dat u sedert 30.4.97 geen enkele lesvoorbereiding of copie van uw agenda heeft binnengebracht tot op heden. Nochtans heb ik u aan de afspraken die indertijd met Mevr. De Buck, vorige directie en met Mr. Pelckmans gemaakt werden, herinnerd toen ik in dienst kwam, in januari.

Ik heb er u enkele weken geleden weer op gewezen, mondeling.

Heden stel ik vast dat u voor de periode van 1.5.97 tot heden hieromtrent in gebreke blijft. Deze nota wordt opgenomen in uw evaluatiedossier".

De tweede nota is aldus gesteld :

"Op 24.6.97 heb ik in de namiddag uw leerlingen van 2-3 C zonder enige begeleiding aangetroffen voor het lokaal waar uw leerlingen les hadden.

Na enig zoeken heb ik u dan aangetroffen in het videolokaal.

Uw uitleg (dat u aan andere leerlingen had gevraagd om de leerlingen te verwittigen) bevredigt me in het geheel niet : u alleen is verantwoordelijk voor de u toevertrouwde leerlingen.

Op 25.6.97 heb ik bij U een sterke dranklucht waargenomen tijdens het ondertekenen van een persoonlijke nota. Ik heb daardoor zeer sterke aanwijzingen dat u op een moment dat u een lesopdracht dient te vervullen onder invloed bent van alcohol.

U hebt mij, toen ik u op mijn waarneming wees, op zeer onbeschofte wijze toegesproken met de melding : 'zet het maar op papier, ik zal er om komen!'

Ik heb u, via Mevr. R. Bocquez, studiemeester, ontboden om 11.30.

U hebt dit botweg geweigerd, als volgt : ''t Zal voor morgen zijn!', uw woorden met een wegwerp-handgebaar onderstrepend.

Deze weigering, en de manier waarop, werd mij gemeld door R. Bocquez.

Deze nota wordt toegevoegd aan uw evaluatiedossier".

1.6. Op 26 juni 1997 maakt het instellingshoofd andermaal een verslag op over verzoeker, ditmaal voor de periode van 1 mei tot 30 juni 1997. Het luidt als volgt :

"In het verslag van de periode 1.1.97 tot 30.4.97 heb ik een aantal opmerkingen rond uw functioneren

als leerkracht geformuleerd. Ik verwijs hier naar dit verslag en neem enkele zinsneden over :

'Ook bij de nabespreking van de bijgewoonde lessen was ik teleurgesteld over je reactie. Ik had niet de indruk dat je bereid was om mee te denken naar een oplossing, een verandering. Ik begrijp dat je zulke gesprekken misschien niet leuk vindt, maar ik verwacht hier toch een professionele ingesteldheid van jouw kant'.

''Hierbij verwacht ik van jouw kant een daadwerkelijke en positieve medewerking'.

Ik stel vast in de twee nota's van 25.6.97, die ik integraal opneem in dit verslag (zie aangehechte bijlage), dat u niet in het minst bereid bent om daadwerkelijk en positief mee te werken aan het voorgestelde veranderingsproces.

Integendeel.

Bij de ondertekening van de schriftelijke opmerking over het niet binnenbrengen van lesvoorbereidingen en copies van het agenda hebt u ongemeen grof, onbeleefd en onwillig gereageerd.

Uw bewering dat uw computer stuk is en u me dus pas uw materiaal kan bezorgen indien u een computer van de school mee naar huis kon nemen, houdt geen steek. U behoorde immers, volgens de afspraak, deze documenten wekelijks, op maandag, op voorhand af te geven. Uw reactie hieromtrent is dus uitermate laattijdig en niet terzake.

Ook uw opmerking dat u mij regelmatig niet op mijn bureau vond, is niet terzake.

U kon de volgende dag terug komen of beter nog uw materiaal via het secretariaat aan mij doorgeven, desnoods onder gesloten omslag.

Verder stel ik vast dat u zonder opgave van geldige redenen en tijdens de diensturen een opdracht van uw directeur (ontboden op bureau) geweigerd hebt.

Uit bovenstaande feiten, aangevuld met de inhoud van de twee nota's gedateerd 25.6.97 evalueer ik dan ook uw wijze van dienen aan onze instelling als onvoldoende".

Dezelfde dag ondertekent verzoeker dit verslag voor kennisneming.

Op 30 juni 1997 tekent verzoeker bezwaar aan bij het instellingshoofd tegen de toegekende evaluatie. Naar aanleiding van dit bezwaar wordt, conform artikel 22, § 2, van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, een pedagogisch adviseur van de Argo belast met een beoordelingsopdracht.

1.7. Zonder het resultaat van de bezwaarprocedure af te wachten, deelt het instellingshoofd verzoeker met een 20 augustus 1997 gedateerde brief mede beslist te hebben tot diens gemotiveerde niet-heraanstelling voor het schooljaar 1997-1998 :

"Gelet op het verslag van 30.4.97 waarin (U) door het instellingshoofd werd opgeroepen tot een daadwerkelijke functioneringsverbetering,

Gelet op de nota's van 25.6.97 waaruit blijkt dat U zich niet houdt aan praktische afspraken en U verantwoordelijkheden tegenover leerlingen en collega's niet opneemt,

Gelet op de dossierelementen uit het verleden waaruit niet alleen het disfunctioneren maar ook de waarschuwing voor de gevolgen van een uitblijvende gedragsverandering blijkt,

Gelet op het DRP 27/3/91 art 23§2, gelet op de hoogdringendheid art 31§1 van het WRL,

beslissen wij tot uw gemotiveerde niet heraanstelling voor het schooljaar 97-98 als leraar ASV aan onze instelling, behorende tot cat. A.

(...).";

1.8. Op 9 oktober 1997 beslist de lokale raad, na het horen van verzoeker, "dat er geen relevante nieuwe feiten aan het licht zijn gekomen en bekrachtigt (hij), na geheime stemming, de gemotiveerde niet heraanstelling"; als "motivering" wordt in de beslissing het volgende genoteerd :

"In een brief van 20/8/97 werd de heer Tassent op de hoogte gebracht van zijn gemotiveerde niet-heraanstelling als leraar ASV vanaf september 1997.

In het dossier van betrokkene bevinden zich elementen waaruit het disfunctioneren van de heer Tassent blijkt en die geresulteerd hebben in een beoordeling onvoldoende op 24/4/1995, diverse begeleidingsbezoeken van de heer Pelckmans, Pedagogisch Adviseur, en een hoorzitting bij Speciale Maatregelen op 22/3/96.

In het verslag van een lesbezoek op 23/10/96 constateert deze dat de lesvoorbereiding voor een bepaalde lesactiviteit ontbreekt, en dat de afspraken om wekelijks op maandag de lesvoorbereidingen en de agenda voor de volgende week af te geven niet stipt worden gevolgd.

De afspraak om het materiaal op maandag af te geven wordt herhaald in het verslag dd 23/10/96.

Ook na deze hernieuwde afspraak blijft de heer Tassent hieromtrent in gebreke (nov/dec 1996).

Op 28/11/96 schrijft de moeder van één van de leerlingen een brief over de houding van de heer Tassent.

Bij de indiensttreding van de heer Perremans, directeur, op 1/1/97 brengt de heer Tassent slechts op 24/2/97 zijn eerste lesvoorbereidingen en agenda binnen.

Op 30/4/97 volgt een beoordeling, waarin de heer Tassent wordt opgeroepen om positief en daadwerkelijk mee te werken aan een gedragsverandering ten goede. Dit veronderstelt uiteraard het stipt binnenbrengen van de gevraagde voorbereidingen en agendauittreksels.

In de nota van 25/6/97 aan de heer Tassent constateert de directie dat er sedert het verslag van 29/4/97 geen materiaal werd binnengebracht. Verder constateert de directie in een nota van 25/6/97 dat leerlingen waarvoor de heer Tassent verantwoordelijk was, zonder begeleiding aangetroffen worden. In dezelfde nota stelt de directie vast dat de heer Tassent een sterke dranklucht verspreidt, en stelt hij tevens vast dat de heer Tassent weigert een nota te komen ondertekenen.

Na een bijkomend onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de heer Tassent de competentie van het instellingshoofd in twijfel trekt, zoals blijkt uit het bezwaarschrift dd 30/6/97, en uit de antwoorden, gegeven op de hoorzitting, ARG0, 9/10/97.

Verder stelt de lorgo vast dat de heer Tassent op de hoorzitting toegeeft dat hij een leerling de opdracht geeft andere leerlingen te gaan zoeken, hij dus een leerling zonder toezicht laat.

De conclusie van de lokale raad : bij de heer Tassent is de wil niet aanwezig om een veranderingsproces op gang te brengen en zich op efficiënte manier te integreren in het schoolteam.

De manier waarop de heer Tassent zich gedragen heeft tijdens de personeelsvergadering op 27/8/97 bevestigt dat hij zich ondeontologisch en niet correct wenst te gedragen (o.a. het uitdelen van strooibriefjes aan collega's betreffende zijn ontslag op een vergadering waarop hij expliciet niet uitgenodigd was).";

2. Overwegende, wat het voorwerp van de vordering betreft, dat verzoeker, alhoewel hij formeel enkel de schorsing van de beslissing van de lokale raad van 9 oktober 1997 vraagt, ook moet worden geacht de schorsing te vragen van de beslissing van het instellingshoofd van 20 augustus 1997 daar hij een middel, het tweede van zijn verzoekschrift, specifiek tegen die beslissing richt;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de in het bestreden besluit gehanteerde motivering niet deugdelijk is, enerzijds omdat de motieven rechtens niet dienstig zijn en anderzijds omdat ze feitelijke grondslag missen; dat verzoeker opmerkt dat volgens de Argorichtlijnen voor de motivering van een niet-heraanstelling enkel nieuwe negatieve elementen in aanmerking mogen worden genomen die zich hebben voorgedaan sinds de laatste beoordeling die niet eindigde op een 'onvoldoende', terwijl in dit geval in de motivering van de beslissing tot bekrachtiging van de niet-heraanstelling melding wordt gemaakt van tal van elementen die dateren van vóór 29 april 1997; volgens verzoeker geven de aangehaalde feiten trouwens een eenzijdig en vertekend beeld van de situatie en wordt geen rekening gehouden met zijn inspanningen en de positieve reacties die hierop volgden; dat, wat de twee nota's van 25 juni 1997 betreft, verzoeker opmerkt dat in de eerste nota feiten worden aangehaald die, in strijd met artikel 9, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 "betreffende de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht van het Gemeenschapsonderwijs", verder in de tijd terug gaan dan veertien dagen vanaf de datum van de persoonlijke fiche; dat verzoeker in verband met de tweede nota de hem ten laste gelegde feiten in de volgende bewoordingen bestrijdt :

"In de tweede nota, van dezelfde datum, worden verschillende opmerkingen geformuleerd, waartegen verzoeker echter heeft gereageerd via een bezwaarschrift naar aanleiding van een evaluatienota d.d. 26/06/1997 waarin deze tweede nota wordt aangehaald.

Het eerste punt gaat over het feit dat het instellingshoofd op 24/06/1997 leerlingen van verzoeker (klas 2-3C) zonder enige begeleiding aantrof voor hun leslokaal.

Verzoeker stelt hier tegenover dat hij op dat moment nog niet verantwoordelijk was voor deze groep. Het systeem van overdracht van leerlingen dat wordt gehanteerd in de SSBGO voorziet immers dat de leerkrachten die les hebben gehad met een groep die groep afleveren bij de leerkracht die het volgende uur les met hen heeft. Indien een leerkracht bij overdracht niet aanwezig is, moet de groep naar het secretariaat worden gebracht. Op het moment dat de leerlingen van klas 2-3C voor het bewuste lokaal stonden was verzoeker met een andere groep leerlingen bezig in het andere gebouw van de school. Bovendien had hij één van de leerlingen van klas 2-3C op voorhand verwittigd waar de leerlingen naar toe moesten komen.

Het tweede punt van de tweede nota vermeldt dat het instellingshoofd een sterke dranklucht heeft waargenomen bij verzoeker, naar aanleiding van de ondertekening van de eerste persoonlijke nota.

Verzoeker ontkent dit met klem en was ook zeer verontwaardigd toen het instellingshoofd deze opmerking maakte. Hij heeft dit dan ook gezegd tegen het instellingshoofd.

Wat het derde punt betreft, hierin wordt gesteld dat verzoeker om 11.30h door het instellingshoofd werd ontboden wat door verzoeker werd geweigerd. De reden hiervoor is dat verzoeker geen dienst meer had om 11.30h en dat hij zijn zoontje in Gent van school moet ophalen. Dit is trouwens de reden waarom hij heeft gevraagd (en verkregen) dat hij op woensdag het laatste uur nooit les moet geven.

De drie aangehaalde elementen in de tweede nota missen dus feitelijke grondslag.";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij benadrukt dat de motivering op zeer afdoende en degelijke manier gebeurde en dit conform de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij verder, samengevat, opmerkt : de door verzoeker geciteerde richtlijn is slechts een aanbeveling; aan een beslissing van niet-heraanstelling moet geenszins een 'onvoldoende' vooraf-

gaan; de in de twee nota's van 25 juni 1997 opgenomen feiten illustreren op voldoende wijze dat verzoeker geenszins normaal functioneerde in de instelling; geheel ten onrechte ontkent verzoeker thans al deze feiten, alhoewel ze vaststaan en door getuigen bevestigd worden; de vermelding van verzoeker dat de pedagogisch adviseur hem intrinsiek toch een goed leraar vond, moet worden aangevuld met het gegeven dat hierbij ook uitdrukkelijk vermeld werd dat hij zich niet goed voorbereidde op zijn taak en dat dit niet te verantwoorden is;

3.1.3. Overwegende dat de lokale raad op 9 oktober 1997 de beslissing van het instellingshoofd van 20 augustus 1997 heeft "bekrachtigd"; dat in het luik "motivering" van voornoemde beslissing - zie punt 1.8 - weliswaar een uitvoerige uiteenzetting is opgenomen van de voorgeschiedenis, maar dat dit niet betekent dat de lokale raad alle in die feitelijke uiteenzetting opgenomen elementen als motieven van de beslissing heeft gehanteerd; dat hij daarentegen geacht moet worden zich aangesloten te hebben bij de motieven van de beslissing van het instellingshoofd, weergegeven in punt 1.7, hetgeen inzonderheid tot uiting komt in de "conclusie van de lokale raad" opgenomen in de "motivering" : "bij de heer Tassent is de wil niet aanwezig om een veranderingsproces op gang te brengen en zich op efficiënte manier te integreren in het schoolteam"; dat de grond voor beide bestreden beslissingen dus geacht moet worden gelegen te zijn in het uitblijven van een "daadwerkelijke functioneringsverbetering", wat afgeleid wordt uit het zich niet houden aan praktische afspraken en het niet opnemen van verantwoordelijkheden tegenover leerlingen en collega's, tekortkomingen die zijn opgenomen in de nota's van 25 juni 1997;

Overwegende dat bijgevolg niet blijkt dat de bestreden beslissingen steunen op feiten die van vóór 29 april 1997 dateren; dat er daarenboven geen sprake

kan zijn van een schending van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vastbenoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschapsonderwijs, aangezien die regeling niet lijkt te gelden voor tijdelijke personeelsleden; dat, ten overvloede, in de tweede nota van 25 juni 1997 alleen gewag gemaakt wordt van feiten die op 24 en 25 juni 1997 werden vastgesteld, terwijl in de eerste nota van 25 juni 1997 gesteld wordt dat "bij nazicht van uw dossier blijkt dat u sedert 30.4.97 geen enkele lesvoorbereiding of copie van uw agenda heeft binnengebracht tot op heden", zodat die opmerking zeker slaat op feiten die vastgesteld werden in de loop van een termijn van veertien kalenderdagen voorafgaand aan de ondertekening van de nota; dat het feit dat dit in gebreke blijven echter al veel langer daarvoor is aangevangen, het vastgestelde gebrek niet ontkracht;

Overwegende dat verzoeker, om de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissingen aan te tonen, niet kan volstaan met het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling door het instellingshoofd berust; dat het immers zaak is van de verzoekende partij om aanwijzingen te verschaffen die het vermoeden wettigen of die aantonen dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn; dat verzoeker daar, inzonderheid wat het vaststellen van een uitblijvende gedragsverandering betreft, niet in slaagt, zodat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel bevoegdheidsoverschrijding aanvoert, omdat het instellingshoofd, zich ten onrechte beroepend op de hoogdringendheid, in de plaats van de lokale raad de beslissing tot niet-heraanstelling genomen heeft, alhoewel hij reeds vanaf 30 juni op de hoogte was van alle aangehaalde motieven voor die beslissing;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota vooreerst opmerkt dat de beslissing tot niet-heraanstelling bij hoogdringendheid genomen werd met toepassing van artikel 31, § 1, van het werkingsreglement van de lokale raad en artikel 49 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (hierna : "Argo-decreet"); dat zij stelt dat de feiten die de doorslag hebben gegeven voor de beslissing, zich hebben voorgedaan op het einde van het schooljaar en zelfs tijdens het zomerverlof; dat zij opmerkt dat tijdens het zomerverlof de leden van de lokale raad niet worden samengeroepen, aangezien het gaat om personen die op vrijwillige basis in dat orgaan zetelen; dat zij tenslotte aanstipt dat de beslissing van de afgevaardigd bestuurder door de lokale raad op 9 oktober 1997 werd bevestigd, ook wat het aspect van de hoogdringendheid betreft;

3.2.3. Overwegende dat de vraag of de beslissing van 20 augustus 1997 tot niet-heraanstelling terecht op grond van de hoogdringendheid door het instellingshoofd werd genomen, niet uit de weg kan worden gegaan op grond van de vaststelling dat de lokale raad een eventuele onwettigheid heeft geregulariseerd door de beslissing te bekrachtigen; dat het immers om een vraag van bevoegdheid gaat, zodat een beslissing die uitgaat van een onbevoegde overheid en bekrachtigd wordt door de bevoegde overheid, in principe door dezelfde onwettigheid is aangetast; dat het evenwel anders is indien de bevoegde overheid de eerste beslissing niet louter bekrachtigt, maar integendeel op basis van een nieuwe, eigen afweging een nieuwe beslissing neemt die autonoom geldt; dat te dezen moet worden vastgesteld dat de lokale raad op 9 oktober 1997 een nieuwe beslissing heeft genomen die, minstens ten dele, ook los van de beslissing van het instellingshoofd van 20 augustus 1997 kan bestaan, met name indien deze laatste beslissing

aangetast zou zijn door bevoegdheidsoverschrijding; dat zulks inzonderheid blijkt uit het feit dat in de motivering ervan een motief is opgenomen dat dateert van na de beslissing van het instellingshoofd en dat steunt op de manier waarop verzoeker zich gedragen heeft tijdens de personeelsvergadering van 27 augustus 1997; dat aldus het middel van onbevoegdheid de wettigheid van de beslissing van de lokale raad niet kan aantasten in de mate dat verzoeker vanaf 9 oktober 1997 niet opnieuw is aangesteld; dat het middel echter wel nog de vraag doet rijzen of verzoekers niet-heraanstelling voor de periode van 20 augustus tot 9 oktober 1997 wettig is, gelet op het feit dat het instellingshoofd voor het nemen ervan heeft gesteund op de in artikel 49, derde lid, van het Argo-decreet opgenomen regeling voor "spoedeisende omstandigheden"; dat het beantwoorden van die vraag in de huidige stand van het geding echter geen nut heeft, daar de beslissing tot niet-heraanstelling van verzoeker voor de periode van 20 augustus tot 9 oktober 1997 uitwerking heeft gehad en een gebeurlijke schorsing verzoeker bijgevolg geen voordeel kan opleveren; dat het tweede middel derhalve ten dele niet ernstig en ten dele niet relevant is in het kader van de vordering tot schorsing;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur aanvoert"; dat hij betoogt :

"In het verslag van 29/04/1997 werd verzoeker opgeroepen tot een daadwerkelijke functioneringsverbetering. Verzoeker zou zich niet gehouden hebben aan de gemaakte afspraken. De belangrijkste afspraak ging over de structuur van de lessen. Er werden echter geen lessen meer bijgewoond, hoe kan men dan een verbetering vaststellen? Hiertegenover stond de belofte tot ondersteuning in het groeiproces. Deze vormelijke en inhoudelijke ondersteuning zouden samen verder besproken worden in functioneringsgesprekken, hetgeen echter nooit is gebeurd.

Wat wel is gebeurd, is dat de school een beroep heeft gedaan op een uitzonderingsprocedure die voor gevolg heeft dat een tijdelijke leerkracht zonder

opzeggingstermijn vlak voor het begin van het nieuwe schooljaar aan de deur wordt gezet.

Deze procedure is op zich vatbaar voor misbruiken, hetgeen blijkt uit het feit dat een gelijkaardige regeling uit het statuut van het personeel van het gesubsidieerd onderwijs werd gehaald, precies omwille van de mogelijke misbruiken.

Art. 21, §2 van het Decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra stelt : 'De niet-heraanstelling door de inrichtende macht bij de aanvang van het nieuwe schooljaar moet worden gemotiveerd wanneer het een personeelslid betreft dat door dezelfde inrichtende macht voorafgaandelijk reeds eenmaal werd aangeworven bij toepassing van art. 23, §1, 1°.'

In het commentaar bij art. 3 van het Decreet betreffende het onderwijs (IV) van 28 april 1993 dat art. 21 van voornoemd decreet wijzigt, wordt verduidelijkt dat : 'er is vastgesteld dat §2 van art. 21 gehanteerd wordt als verdoken ontslag. Personeelsleden werden niet opnieuw aangesteld. Deze niet-heraanstelling wordt gemotiveerd en de betrokkenen worden uitgesloten van de prioriteitsregeling. Het was niet de bedoeling van de decreetgever dat de voorrangsregels via deze paragraaf zouden kunnen omzeild worden. Het was evenmin de bedoeling om via de niet-heraanstelling de opzegperiode van 30 dagen te omzeilen.'

Verzoeker meent dat het in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur om deze uitzonderlijke procedure, die op zich reeds laakbaar is, te gebruiken om verzoeker, vlak voor het begin van het nieuwe schooljaar niet meer heraan te stellen, terwijl er zich sinds de evaluatie van 29/04/1997 geen nieuwe feiten hebben voorgedaan die van die aard zijn dat zij een dergelijke procedure kunnen rechtvaardigen.";

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij onder meer opmerkt dat verzoeker niet specificeert welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht;

3.3.3. Overwegende dat onder "middel" in de zin van artikel 2, § 1, 2°, van het algemeen procedurereglement moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden; dat "het beginsel van behoorlijk bestuur"

onvoldoende duidelijk is om als omschrijving van de overtreden rechtsregel in aanmerking te komen; dat verzoekers uiteenzetting dus geen middel lijkt te bevatten, laat staan een ernstig middel;

3.4. Overwegende dat, aangezien geen van de middelen ernstig bevonden is, niet voldaan is aan één van de voorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging kan bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BAERT.

